

nastaly ťažké výsledky uvedené v § 369 tr. z. Samozrejme nebyl však obžalovaný A. zkráten tým, že na neho bylo použito jen všeobecného ustanovení § 335 tr. z. Neobstojí proto ani výtka vznesená s hlediska zmatku § 281, č. 10 tr. ř.

Čís. 6031.

Od účinnosti zákona č. 108/1933 Sb. z. a n., ktorý nemá obdobného ustanovenia ako § 27 zrušeného zák. čl. XLI:1914, nemôže suspendovaním trestného pokračovania nastať stavenie premlčania.

Príkaz súdu, aby vec bola súdnou kanceláriou vedená v evidencii, nie je opatrením súdu proti obžalovanému a preto nepretrhuje premlčanie (§ 108 tr. zák.).

(Rozh. zo dňa 3. novembra 1937, Zm III 484/37.)

Na jvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre prečin pomlavy zmätočnú sťažnosť súkromného žalobcu zamietol.

Z dôvodov:

Proti rozsudku vrchného súdu uplatňuje súkromný žalobca zmätočnú sťažnosť na základe § 385, čís. 1 c) tr. p. preto, že odvolací súd nesprávne použil predpisov zákona, keď oslobodil oboch obžalovaných preto, že sa im podaril dôkaz omluviteľného omylu.

Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

Predseda kmetského súdu usnesením zo dňa 12. septembra 1933 suspendoval trestné pokračovanie až do skončenia trestnej veci vedenej u krajského súdu v B. pod č. Tk XI 253/33. Na to až do 23. apríla 1934 byly činené dotazy o stave trestnej veci Tk XI 253/33 a od 23. apríla 1934 bolo skončenie uvedenej veci vedené len v evidencii až do dňa 14. decembra 1934, kedy bol poškodený uvedený o tom, že verejný žalobca upustil od obžaloby, bez toho, že by medzi tým bolo konané nejaké opatrenie proti obžalovaným.

Na suspendovanie trestného pokračovania nebol zákonitý dôvod. Ustanovenia § 109 tr. z. o zastavení premlčania byly doplnené § 7 tr. p. Ustanovenia týchto §§ o suspendovaní trestného pokračovania však byly § 27 zák. čl. XLI:1914 rozšírené na ten prípad, keď bolo zahájené trestné alebo disciplinárne pokračovanie pre takú skutočnosť, o pravdivosti ktorej bol nariadený dôkaz pravdy.

Podľa § 42, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. bol však zrušený zák. čl. XLI:1914 v celom rozsahu, tedy aj ustanovenie § 27 tohoto zákona. Z toho plynie, že od účinnosti zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., ktorý nemá obdobného ustanovenia ako § 27 zák. čl. XLI:1914 a preto je pre obžalovaného priaznivejší, nemôže suspendovaním trestného po-

kračovania nastat' stavenie premlčania, keďže ustanovení § 7 tr. p. a § 109 tr. z. užiť neľze, lebo nejde tu o riešenie takej predbežnej otázky, akú majú na mysli citované ustanovenia.

Zo spisov vysvitá, ako bolo už uvedené, že odo dňa 23. apríla 1934 až do dňa 14. decembra 1934 nebolo vykonané žiadne sudcovské opatrenie proti obžalovaným. Príkaz súdu, aby vec bola súdnou kanceláriou vedená v evidencii, nie je opatrením súdu proti obžalovanému, preto ani nepretrhoval premlčanie. Uplynula tedy šesťmesačná premlčacia lehota stanovená v § 13, odst. 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. a. preto v súdenom prípade nastalo premlčanie, ktoré podľa § 105, čís. 3 tr. p. vylučuje trestné pokračovanie proti obžalovaným pre trestný čin im za vinu kladený.

Boli tedy obžalovaní správne — keď aj na základe iného dôvodu — oslobodení a vrchný súd nezavinil namietaný zmätok, keď oslobodzujúci rozsudok súdu prvej stolice potvrdil. Bola preto zmätočná sťažnosť ako bezzákladná podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá.

Čís. 6032.

Za zbraň v smysle zák. čl. XL:1914 neľze pokladať len zbraň v užšom, technickom slova smysle, ale preca musí ísť o predmet, ktorý je vhodným prostriedkom k spôsobeniu ujmy na tele a ku zvýšeniu útočnej schopnosti pachateľovej, tedy o predmet, ktorým možno stupňovať intenzitu použitého násilia a tým nebezpečnosť činu; dosah zá-sahu takým predmetom neľze stotožňovať so stupňom účinnosti a nebezpečnosti útoku.

Udrenie orgánu vrchnosti nákupnou taškou.

(Rozh. zo dňa 5. novembra 1937, Zm III 521/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 na základe zmätočnej sťažnosti obžalovanej z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok odvolacieho súdu s celým odvolacím pokračovaním a uložil odvolaciemu súdu, aby vo veci znova jednal a rozhodol; zmätočnú sťažnosť obžalovanej poukázal na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Preskúmavajúc rozsudok odvolacieho súdu z úradnej povinnosti, spoznal najvyšší súd, že odvolacím súdom neboly zistené všetky okolnosti, rozhodné pre posúdenie viny obžalovanej.

Trestný čin obžalovanej bol kvalifikovaný ako zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914, a to preto, že obžalovaná pri svojom zadržaní, keď mala byť predve-